

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 544/2025-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Letecké opravovne Trenčín, a.s.**, Legionárska 160, Trenčín, IČO 36 351 156, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Marek Doktor, s. r. o., Legionárska 31B, Trenčín, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 49Ek/3784/2021 z 18. augusta 2025 a postupu, ktorý mu predchádzal, takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na právnu istotu a legitímne očakávania podľa čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia a postupom, ktorý mu predchádzal. Požaduje zrušenie napadnutého uznesenia, vrátenie vecí okresnému súdu na ďalšie konanie a priznanie náhrady trov konania.

2. Dňa 21. októbra 2021 podali oprávnení [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] (ďalej len „oprávnení“) návrh na vykonanie exekúcie, ktorým sa proti sťažovateľke domáhali vymoženía pohľadávky 260 000 eur s príslušenstvom, a to na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 36Cbi/35/2011 z 28. júna 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16CoKR/11/2019 zo 17. marca 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 2. mája 2021.

3. Oprávnení tvrdia, že mali pohľadávku voči právnenému predchodcovi sťažovateľky – Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. (ďalej len „VOP Nováky“), ktorý zanikol 1. septembra 2014 v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou sťažovateľky. VOP Nováky ešte pred zlúčením prešiel

procesom reštrukturalizácie na okresnom súde pod sp. zn. 28R/4/2011. Reštrukturalizačné konanie začalo 8. augusta 2011 a bolo skončené 18. apríla 2012, kedy súd potvrdil reštrukturalizačný plán.

4. Oprávnení si do predmetnej reštrukturalizácie uplatnili pohľadávku spolu vo výške 400 000 eur (z dôvodu náhrady nemajetkovej ujmy), ktorá mala byť podľa schváleného reštrukturalizačného plánu uspokojená v rozsahu 35 %, t. j. 140 000 eur, a to v ôsmich splátkach do 60 mesiacov od potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom takto: 10 % zo sumy určenej na vyplatenie k 30. júnu 2013, 15 % zo sumy určenej na vyplatenie k 31. decembru 2013, 10 % zo sumy určenej na vyplatenie k 30. júnu 2014, 15 % zo sumy určenej na vyplatenie k 31. decembru 2014, 10 % zo sumy určenej na vyplatenie k 30. júnu 2015, 15 % zo sumy určenej na vyplatenie k 31. decembru 2015, 10 % zo sumy určenej na vyplatenie k 30. júnu 2016 a 15 % zo sumy určenej na vyplatenie k 31. decembru 2016. Zároveň, ak sa podľa plánu malo plniť na popretú pohľadávku, dlžník a preberajúca osoba boli povinní spoločne a nerozdielne zložiť plnenie pripadajúce na popretú časť pohľadávky do súdnej alebo notárskej úschovy alebo v celom rozsahu zabezpečiť splnenie tohto plnenia majetkom do 30 dní od splatnosti tohto plnenia; inak sa plán voči veriteľovi podľa § 158 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) vo vzťahu k dotknutej pohľadávke stal neúčinný.

5. Sťažovateľka oprávneným uhradila 2. júna 2021 (t. j. po nadobudnutí právoplatnosti exekučného titulu) zistenú pohľadávku v rozsahu podľa záväzku prevzatého z potvrdeného reštrukturalizačného plánu (t. j. 140 000 eur). Uvedená skutočnosť nebola sporná (bola preukázaná výpisom z účtu). Oprávnení sa však od sťažovateľky v exekučnom konaní domáhajú ďalšieho plnenia vo výške 260 000 eur, čo zodpovedá rozsahu 65 % odpustenej časti uplatnených a zistených pohľadávok oprávnených. Oprávnení tvrdia, že ich nárok vyplýva z § 161 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii z dôvodu neúčinnosti reštrukturalizačného plánu, keďže „*podľa § 158 ods. 1 ZKR povinný nevykonal notársku úschovu popretej časti pohľadávky do 30 dní od splatnosti plnenia plánu...*“.

6. Dňa 2. novembra 2022 vyšší súdny úradník návrh oprávnených na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, pretože podľa jeho názoru bola pohľadávka, ktorá je predmetom exekučného konania, riadne a včas splnená zo strany sťažovateľky. Správanie oprávnených označil za „*nepoctivé*“.

7. Sudca exekučného súdu však na základe sťažnosti oprávnených uznesenie vyššieho súdneho úradníka zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia. Následne bolo udelené poverenie súdnemu exekútorovi.

8. Dňa 19. januára 2024 podala sťažovateľka návrh na zastavenie exekúcie s argumentáciou, že pohľadávka bola riadne a včas splnená. Vyšší súdny úradník uznesením z 31. januára 2024 exekúciu zastavil, avšak na základe sťažnosti oprávnených sudca exekučného súdu napadnutým uznesením rozhodnutie zmenil a návrh sťažovateľky na zastavenie exekúcie zamietol.

9. Súd považoval za preukázané, že sťažovateľka plnenie do notárskej úschovy nezložila. Argumentáciu sťažovateľky, že spoločnosť mala k dispozícii dostatok finančných prostriedkov na účte a disponovala aj iným majetkom, nepovažoval za relevantnú, pretože § 158 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii vyžaduje, aby bolo plnenie zložené do notárskej úschovy alebo bolo

zabezpečené majetkom prostredníctvom vecných zabezpečovacích práv (záložné právo alebo zabezpečovací prevod práva). Uhradenie 140 000 eur 2. júna 2021 nemôže spätne zhojiť nesplnenie zákonnej povinnosti v roku 2013. Účelom § 158 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii je totiž chrániť veriteľov počas trvania incidenčného konania a garantovať, že v prípade úspechu budú ich pohľadávky uspokojené. Neúčinnosť reštrukturalizačného plánu vo vzťahu k oprávneným podľa tohto ustanovenia nastala *ex lege*.

II.

Argumentácia sťažovateľky

10. Sťažovateľka poukazuje na to, že imanie VOP Nováky prešlo zlúčením na spoločnosť sťažovateľky, ktorá sa stala právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti. Zlúčením však nedošlo k vstupu sťažovateľky do reštrukturalizácie. Pri zlúčení prebrala sťažovateľka pohľadávky a záväzky svojho právneho predchodcu vrátane záväzku z reštrukturalizačného plánu – záväzok uhradiť oprávneným 35 % z ich prihlásenej pohľadávky, čo aj splnila.

11. Požiadavka vyplývajúca z § 158 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii smeruje proti dlžníkovi, pričom je na ňom, akým spôsobom povinnosť splní, t. j. akým majetkom, nie je rozhodujúce ani akou formou bude zabezpečenie realizované – a nemusí to podľa sťažovateľky mať len formu právneho inštitútu zabezpečovacieho práva. Keďže pohľadávka bola zistená až potom, ako mali byť uspokojené jednotlivé splátky, oprávneným bola v rozsahu plánu splnená jednorazovo. Sťažovateľka však disponovala dostatočným finančným majetkom na svojich účtoch a bola pripravená plniť oprávneným v prípade, že ich pohľadávky budú právoplatne zistené súdom.

12. Reštrukturalizačný plán nebol súdom vyhlásený za neúčinný a ani žiaden veriteľ sa nedomáhal neúčinnosti predmetného reštrukturalizačného plánu, ani ho neoznačil za neúčinný. Napadnuté rozhodnutie je podľa sťažovateľky arbitrárne, nepreskúmateľné a porušujúce jej základné práva.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

13. Pre zodpovedanie toho, či boli v exekučnom konaní porušené práva sťažovateľky, bolo nevyhnutné zodpovedať dve otázky: 1) či sa stal reštrukturalizačný plán vo vzťahu k pohľadávke oprávnených voči VOP Nováky *ex lege* neúčinným a 2) či dôsledky môže a má znášať aj sťažovateľka, aj keď účastníkom reštrukturalizačného konania ako dlžník bol jej právny predchodca.

14. Vo vzťahu k prvej otázke bola odpoveď exekučného súdu pomerne zrejma a rovnako jasná je aj pre ústavný súd s poukazom na § 158 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, podľa ktorého:

„(1) Ak sa podľa plánu má plniť na popretú časť pohľadávky, dlžník a preberajúca osoba sú povinní spoločne a nerozdielne zložiť plnenie pripadajúce na popretú časť pohľadávky do súdnej alebo notárskej úschovy alebo v celom rozsahu zabezpečiť splnenie tohto plnenia majetkom do 30 dní od splatnosti tohto plnenia; inak sa plán voči veriteľovi vo vzťahu k dotknutej popretej pohľadávke stáva neúčinným.

(2) Plnenie zložené do úschovy podľa odseku 1 sa uvoľní v prospech veriteľa popretej pohľadávky alebo jeho zložiteľa podľa rozhodnutia súdu, prípadne podľa uznania popretej pohľadávky

dlžníkom bezodkladne po právoplatnosti rozhodnutia súdu alebo po uznaní popretej pohľadávky dlžníkom.“

15. Účelom notárskej úschovy je zabezpečenie pohľadávky veriteľa, o ktorého pohľadávke sa koná na základe žaloby o jej určenie proti dlžníkovi, pretože takéto konanie môže trvať dlhší čas – čo je aj prípad oprávnených, keď sa o ich pohľadávke rozhodlo až v roku 2021. Z pohľadu účelu dotknutého ustanovenia zákona o konkurze a reštrukturalizácii nie je nesprávny právny názor exekučného súdu, že dodatočná úhrada po viac ako ôsmich rokoch túto funkciu neplní. Rovnako potom nemožno nesúhlasiť ani so záverom súdu, že tvrdenie sťažovateľky o finančných prostriedkoch na bankovom účte rovnako účel tohto ustanovenia nespĺnilo, keďže zákonodarca vyžaduje zabezpečenie – teda záložné právo, alebo zabezpečovací prevod práva. Neúčinnosť reštrukturalizačného plánu vo vzťahu k oprávneným nastala *ex lege* – ako správne uzavrel exekučný súd, nebola potrebná ani výzva, ani žaloba zo strany oprávnených (Ďurica, M. *Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár*. Bratislava : C. H. Beck, 2012, komentár k § 158 zákona o konkurze a reštrukturalizácii). Následkom neúčinnosti reštrukturalizačného plánu sa obnovila povinnosť splniť pôvodnú pohľadávku veriteľa v rozsahu, v akom bola pohľadávka prihlásená a zistená, a to spolu s úrokom podľa osobitného predpisu počítaným zo zistenej časti pohľadávky od začatia reštrukturalizačného konania (bod 21 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia).

16. Vo vzťahu k druhej otázke poukazuje ústavný súd na sťažovateľkou predloženú notársku zápisnicu o zlúčení VOP Nováky so sťažovateľkou, konkrétne na bod 2 tejto zápisnice, ako aj predloženú zmluvu o zlúčení, podľa ktorej sa sťažovateľka zlúčením stala univerzálnym právnym nástupcom VOP Nováky. Skutočnosť, že sťažovateľka sa stala univerzálnym právnym nástupcom VOP Nováky, znamená, že vstúpila do všetkých práv a povinností svojho právneho predchodcu. Ani v tomto smere nemožno preto sťažovateľke dať za pravdu a ústavnej sťažnosti vyhovieť.

17. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom odmietnutia sťažnosti pre zjavnú neopodstatnenosť okrem iného aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 122/02, IV. ÚS 66/02), a tiež absencia príčinnej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej (III. ÚS 138/02).

18. S ohľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

19. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. októbra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu